

PASEN 1.0

Wie
de natuur
in gaat
kan
bij God
uit komen

door
Jan Peijnenburg
&
Threes van Dijck

Pasen

‘Wat moet je daarmee’? Voor slechts een kleine minderheid in de samenleving betekent dit ‘de verrijzenis van Christus’. En dan ga je naar de kerk. Een kerkelijk feest is het. ‘Zalig Pasen’ zegt men dan tegen elkaar.

Maar wat moet je daarmee als je niet of anders gelovig bent. Dan sta je daar buiten, daar wil je dan ook niet aan meedoen.

Toch staat het op de kalender en in de zakagenda. En met een blik op de reclamefolders en evenementen-agenda’s is er voor ‘elk wat wils’ te kiezen. Als het weer dan ook nog een beetje meezit! ‘Vrolijk Pasen’!

Seizoenfeest

Pasen kan een prachtig gemeenschapsfeest, een feest van een heel volk zijn of worden onder een andere noemer. Noem het ‘Lentefeest’

Als ‘verrijzenis’viering? Ja. De hele natuur ontluikt uit een schijnbare dood. De wereld wordt groen. Overal narcissen langs de wegen, pasgeboren lammetjes in de wei. Vogelzang alom met de Grote lijster als lentebode.

Wie zich voor dit nieuwe leven opent voelt die vernieuwing, die verjonging in zichzelf. Lenny Kuhr zingt weer van de ‘Lieve lente’. De ‘Lente’ in de Jahreszeiten van Joseph Haydn vertedert. En hoe ontroerend is eigenlijk het Adagio uit Lente van de Jaargetijden van Vivaldi. Aan dit nieuwe gevoel is bijna niet te ontkomen. Maar daarmee hoeven narcissen nog geen Paaslelies te heten.

Toch heeft het iets met ‘verrijzen’ te maken: tot leven komen. Er waren en zijn mensen, die de diepere betekenis van dit jaargetijde, zelfs aan den lijve ervaren en zich tot een nieuw levensgevoel opgewekt voelen. Als een ‘innerlijke verrijzenis’? En dat ondanks het feit dat zij niet kerkelijk (meer) zijn - of juist dankzij dat feit?

In alle vroegte trekken zij dan alleen of met het gezin op die stralende lentemorgen erop uit. Ver van de extreme drukte en het lawaai, weg van motorcrosswedstrijden en TT-races, ver van het uitrukkend verkeer. Daar, aan de rand van een bosgebied strekt de lente zich uit over de velden en parelt in het gras van de vroege morgen. Voordat de zon langzaam aan de horizon verschijnt ontwaakt de dag. Dat voelt als verrijzenis, oprijzen naar een vol jaar natuur, naar leven. Goed dit minstens eenmaal per jaar mee te maken, jezelf te schenken, want dit is groots.

Gemeenschap

Maar dan blijkt, dat er méér mensen zijn die dit op paasmorgen ondergaan. Thuisgekomen is er bij de boerham een ei (mooie combinatie van boer ham en ei!) Ei als symbool van leven, eens gevonden in de Oudheid bij de opening van een graf. Maar de Paashaas gaat ervandoor, want die heeft net al jongen, die vrolijk meehuppelen. Zo komt het dat die enkele afzonderlijke personen en gezinnen zich op Paasdag verder de dag in ‘verenigen’. Dan verlangen zij naar muziek. In de voorafgaande week is er een grote dansvloer gelegd in het park. Daarnaast een podium. Er is Volksdans. Er treden speciale orkestjes op en er wordt gezongen. Ook

daalt de lente van Vivaldi over de menigte neer als een zachte lentedauw. Maar dan stapt iedereen op de vloer en breekt het feest van de ontmoeting los. Gezichten stralen als lentes, woorden worden liederen. 'Godalmachtig' wat is dat mooi zegt iemand zomaar. Ja, zonder dit voorop te stellen, is men toch in een verrijzenis-tuin.

Een levenslied

Een beetje verwonderd kijken even mensen op die hier-naar zijn komen kijken -als er toch tegen het einde van dit volksfeest het 'Alleluja' van Händel klinkt. En als een gedicht wordt voorgedragen, is iedereen stil. Verrijzen kun je samen...

Vervolg

In de hierop volgende Paasweek ontstaat er een groepering, die ervoor kiest samen zich te gaan bezinnen op meerdere mogelijkheden van het vieren van de lente als Seizoenfeest.

Zij gaan zich verdiepen in andere oude culturen die het 'voorjaar' vierden, heel cosmissch en inhoudelijk vaak ook. Want: hoe de verbinding te leggen tussen 'uiterlijke' vormgeving en 'innerlijke' beleving? En: hoe die verinnerlijking hiervan te verbinden met 'eigen' innerlijke beleving? Want dan wordt Pasen opnieuw een verrijzenisfeest.

Dan zou het kunnen gebeuren dat de 'kerken' hier in stappen 'zonder' eigen betekenissen aan te dragen, die zij zelf -in het klein- doorleven en vieren. En wie weet ontstaat er dan een liefdevolle 'wisselwerking' zoals die er is als je met elkaar 'trouwt' of voor het leven 'samenleeft'. Pasen zal verrijzen...'Pasen 1.0'

De tuinman

Zij was van tranen blind.
'Tuinman, als je mijn beminde vindt,
leg hem dan in mijn schoot:
regel ik ben de bruid van de dood'.

Roerloos stond de tuinman in de regen,
alleen de steen was gaan bewegen.
Er waren engelen uit licht geweven
die de dood hadden uitgedreven.

Zijn namen de sluier weg van haar gezicht-
de tuin baadde in een zee van licht.
Toen werd het bruidslied aangeheven
'ik ben de bruidegom van het leven'.

Een Zalige Pasen